

A megszállottság-----2007.02.11.

2007.02.11. Mindig arra kell gondolni ebben az esetben, hogy az emberi lélek mennyire van abban a helyzetben, hogy képes maga irányítani az ő életét, vagyis mennyire képes uralni a saját maga gondolatmenetét. Nagyon sokszor egyáltalán nem figyelnek az emberek magukra, csak élnek az ő saját megszokott életüket. Pedig ha csak egy kicsit is ráfigyelnének a maguk megszokott életétől eltérő viselkedésüket máris rájöhetnének arra, hogy ez az állapot már nem az ő saját maguk által kigondolt és megcselekedett gondolat volt. Ha idejében felfigyel az ember arra, hogy valami nincs rendben nálam, akkor sikerül idejében felismerni a téves eszme által sugallt gondolatokat is. Nagyon sokszor az emberek pontosan ennek az áldozataivá válnak, mert nem ismerik fel időben az ellentét által küldött információkat, mert elvakulttá teszi őket az, az érzés ami akkor keletkezik a lelkükben. Ha idejében nem figyel fel az ember akkor bizony elhatalmasodik a lélekben az erős indulat, majd a gyűlölet és végül az ember már nem is uralja tovább a saját gondolatait, mert akkor már az ellentét átvette teljesen az ember felett az irányítást. Így már az ember nem képes szabadulni abból a bűnös gondolatokból, amibe az ellentét a téves gondolatai által behajszolta. Innentől kezdve már a lélekben csak a durva, embertelen érzések uralkodnak és az ember magáról észre sem veszi, hogy már más ember lett belőle. Mindig csak a kívül állók azok, akik az embereken ezt észreveszik, hogy mennyire megváltozott az embertársuk rövid idő alatt. Ilyenkor sokan csak magukban töprengenek, hogy mi lehet az oka annak, hogy az eddig nagyon kedves embertársuk miért olyan ellenséges velük, holott eddig csupa kedvesség áradt belőle. Elkezdnek vele beszélgetni, de már a beszélgetés sem az a természetes, ami addig volt, közömbös és távontartó velük szemben. De az okát a beteg, megszállott ember sem tudja, csak számára ez a természetes, azt hiszi, hogy ő ugyanolyan mint eddig, csak a körülötte lévők nagyon megváltoztak, a saját maga tükröképét látja az embertársai viselkedésében. Ilyenkor már annak az embernek aki hagyta magát, a könnyelműsége, figyelmetlensége következtében, hogy teret engedjen az ellentét gondolatainak az ő lelkében, nincs esélye egyedül ennek a helyzetnek megváltoztatására. Ha az ember ráébred arra, hogy neki sem tetszik ez a helyzet, ahogyan ez történik vele, akkor ha elkezd az Istenhez fordulni az ő alázatos szívével. Akkor az Isten kegyelme lehajol őhöz és kíséri abból a bajból, vagyis megszabadítja a megszállottságtól. De ellenkező esetben, amikor az ember nem törődik az ő cselekedeteivel, akkor bizony lehetséges, hogy éveken keresztül vagy egész életében megszállottságba

fog szenvedni. Ezért van a mai világban annyi bűnöző, gyilkos és rosszindulatú ember, mert a cselekedeteiket nem maguk irányítják, hanem hagyják magukat az ellentét által irányítani. Mindig van kiút csak az embereknek el kell jutniuk odáig, hogy maguk akarjanak kikerülni abból a hálóból, amibe belekeveredtek. Ha az ember az első lépést megteszi az Isten felé, Isten százat lép felé, csak az első lépést mindig az embernek kell megtenni, hogy vágyakozzon a Teremtőjéhez. Mert Isten mindenkinek szabad akaratot adott és ezáltal nekünk embereknek kell eldöntönnünk, hogy melyik oldalra akarunk állni. Isten tiszteletben tartja az embereknek adott szabad akaratát, akármennyire is fájdalmasan nézi, hogy gyermeke milyen helytelen cselekedeteket hajt végre, de nem avatkozik bele, mert a kegyelem csak az ember akarata által érvényesül. Innentől kezdve az ember nem azt teszi amit akar, hanem azt amit az Isten akar vele és általa cselekedni, ha elfogadja az Isteni útmutatást. Mindig az embernek kell ráébrednie arra, hogy keresse az Isten akaratát, mert a segítség csak úgy érkezik el a számára. Minden alkalommal amikor hasonlót tapasztaltok magatokon figyeljetek arra, hogy milyen irányban haladtok, hogy van-e a lelketekben békeség, nyugalom vagy csak be beszélitek magatoknak, hogy minden rendben van veletek, csak nem akarjátok napvilágra hozni a bennetek dúló ellenséges érzéseket. Nagyon vigyázzatok, hogy el ne kerülje a figyelmeteket, az Isteni kegyelem adta lehetőség, amely által eltudjátok kerülni a súlyos eseményeket. Legyetek mindig nagyon éberek és figyeljétek magatokat, mert már a legkisebb félrebecsülés, ami csak egy enyhe foka annak, ami később ebből kialakulhat, már veszélyes lehet a számotokra. Tegyétek a lelketekben mindig a helyére azokat az érzéseket, amelyek elindítottak bennetek valamilyen ellentétes indulatokat, hogy a későbbiekben azok ne zavarják a mindennapi életeteket. Mindig arra gondoljatok, hogy mennyire vagytok képesek olyan életet élni a mindennapjaitokban, hogy abban az Isten töltsen be a legfontosabb szerepet, hogy mindig legyen az aki a segítségetekre tud sietni, ha azt a lelketekben kéri. Minden alkalommal amikor valamilyen nehézségetek támad, forduljatok a Teremtőtökhöz, hogy segítsen ki benneteket abból a bajból, amibe éppen belekeveredtetek. Ő mindig arra vár, hogy gyermekeinek segíthessen, csak akkor nekünk embereknek kell a figyelmünket felé irányítani, hogy a segítséget megkaphassuk.